

пакъ на латинско писмо за да могатъ да четатъ сло-
во-то Божіе. Съ това чуждо писмо тѣ сѣ были при-
нѣдени да пишѣтъ и своя-та рѣчь, когато имъ е
было нужно. „Кръстившисѣ, казва нашии древен писа-
тель, Храбрѣ, Римскими и Гръчкскими писменны
нѣждаахъ сѣ. Тѣи тѣ пишехъ Славенска-та си рѣчь
неправильно, „безъ оустроенна,“ зашто нито Гръцка-
та, нито пакъ Латинска-та азбука не могатъ да изра-
зѣтъ всички-тѣ звукове на многозвучна-та Славенска
рѣчь. „Како можетъ сѣ писати добръ Гръчскими пис-
мены: Богъ, или живѣтъ, или зѣлау, или цѣрковь, или
чаанне, или ширѣта, или садъ, или юность, или жъкъ,
и инаа подобнаа симъ.“ И тако бѣшѣ много лѣта, т. е.
до време-то на царь-Борисово-то покрѣстванье.³⁾ За-
едно съ покрѣстваніе-то на Българскіи царь и на всич-
ко-то Българско царство, Българе-тѣ се сдобыхъ съ съ
свои писмена, сгоди за тѣхніи езикъ. „Слышите,
Словѣньскыи народѣ, слышите, слово отъ Бога при-
иде: тоужднимъ языкомъ слышаще слово яко мѣдна
звона гласъ слышите.“⁴⁾ Съ такива думи се обръща
къмъ наши-тѣ предци блаженніи учитель на Славен-

що сѣ на нихъ приличѣтъ на Гръцки-тѣ и Римски букви. И тѣи,
отъ тѣзи наметници не може да се докаже, че езически-тѣ Славене
сѣ имали свои азбука или писмена. Това не може да се докаже и
отъ исторически-тѣ свидѣтельства; най-вѣрно-то отъ тѣхъ е Храб-
рово-то, който право свидѣтелствова, че Славене-тѣ „не имѣхъ
книгъ (писмена), погани сѣще, нѣ Чрътами и рѣзами чѣтъ-
хъ и гатаахъ.“ Чръти и рѣзи не сѣ были букви, но нѣкакви
условни и таинственни знакове (Losstab-Configurationen u. Losstab-
Figuren). Най-добри-тѣ и най нови изслѣдованія за този предметъ
сѣ: Zur slavischen Runen-Frage, Harnuš 1855 и Obecny stun nauki
o runach slowiańskich. Cybulski 1860.

³⁾ Ные не щемъ да ся спираме надъ исторія-та за покрѣства-
ніе-то царь-Борисово; за този важенъ предметъ имаме доста добри
и подробности списанія по Български.

⁴⁾ Блаженнаго оучителя нашего Константина фи-
лософа (Кирилла) слово. То се срѣща въ нѣколко извѣстны рѣ-
кописи Евангелія, вѣсто прѣдисловіе. —